

Szerkesztőség:

PLEBÁNIA-HIVATAL,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, Lová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamlások kül-
dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva egész évre 4 frt, fél-
évre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám 8 kr.

Felelős szerkesztő:

V I Z Z O L T Á N

Kiadótulajdonos:

SZERDAHELYI JÁNOS

Hirdetmények:

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a
kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér sora 50 kr.

Visszapillantás.

Elmultak a pünkösdi ünnep napjai s miután azok elsején Abony városának oly vendégei voltak, aminők igen ritkán szoktak egy a mienkhez hasonló helységet látogatásukkal megtisztelni, azt hiszem, hogy már a tisztesség alapelve is kötelességünké teszi, miszerint ne térjünk át minden reflexio nélkül napirendre a történetek felett.

Amint tudjuk, az ember a szellem és anyag összetétele. E két rész azonban folytonos harcban áll egymással. A test az anyag tulajdonaival felruházva, nem bir természeténél fogva felül emelkedni saját érzéki vágyainak és igényeinek alantós, szűk köré, mely teljesen az állati önzés jellegét viseli magán. A lélek, a szellemi rész azonban felséges tulajdonokkal bir, természeténél fogva szomjuhozza az igazságot, legmélyen rejti a hit és erkölcs alapelveit, a melyekből a lelkiismeret fejlődik ki, hogy irányítója legyen összes beszámítás alá eső cselekedeteinknek.

Miután ily óriási eltérés van az ember kétféle természete között, következik, hogy ezek folytonos harcban vannak egymással s a helyes egyensúlyt velök szemben a személy van hivatva fentartani. Most már az egyéni jellem aszerint alakul ki, amint a

személy természeti alkotó részeit egymással megfelelő viszonylatokba rendezi. Ezek a viszonylatok csak úgy lesznek az ember magasabb hivatásának megfelelőek, hogyha a magasabb rangú, a lélek megtartja uralmát, vezér szerepét folyton a test, az alsóbb rendű elem felett. A hol nem így van berendezve az egyén, ott az anyag uralma csakhamar tönkre teszi a jellemet.

Mi következik ebből? Az, hogy az emberiség vezetőinek arra kell törekedniök, miszerint a szellem uralmára tanítsák az egyeseket. És ezt a hivatást nem csupán a lelkészeknek kell és lehet betölteniök, hanem nagy feladatuk van e tekintetben a tudósok, írók és művészeknek. Mindezek úgy teszik értékessé működésüket, hogyha Istentől nyert tehetségeiket a szellem kiművelésére, annak fejlesztésére, annak uralomra jutására törekednek.

A pap és a tudós, az író, a művész tehát — bár különböző utakon — de egy cél felé törekednek s mintegy kiegészítik egymás munkáját. A pap a vallás igazságaival igyekszik hatni az emberre, isteni tekintéllyel támogatva érvelését, míg a tudós, az író, a művész a természetes ész és ügyesség eszközeivel hatnak a szellem fejlesztésére s feladatukat tulajdonkép csak úgy oldhatják meg, ha nem helyezkednek

ellentétbe az emberi lélek vallásos és erkölcsi érzületével. Azért mondták már a régiek, hogy „a helyes bölcsélet az Istenhez vezet, míg a rosszul kezelt okoskodás elvezet tőle.“

A Budapesten székelő Garay Jánosról nevezett tudományos és irodalmi társaság célja alapszabályaik szerint: nyilvános szép tudományi gyűléseken jeles becsü prózai dolgozatok és költemények felolvasásával a nagy közönségre közművelődésileg hatni, továbbá pályázatok útján jeles dolgozatokat jutalmazni.“

Mint ebből látható, a mi pünkösdi tudós és író vendégeink célja nemes, amennyiben a szellem magasabb kiművelését, annak fejlesztő táplálását akarják előmozdítani és működésükkel, amelynek tanúi voltunk, be is bizonyították, hogy hivatva vannak a közművelődés apostolaiként szerepelni.

Azért Abony csak büszke lehet reá, hogy öt ily férfiak felkeresik s magukat jól találják falai között. Városunk értelmi fejlettségéről tett bizonyosságot akkor, amidőn az ő fogadtatásukról illőleg gondoskodott, a „Casino“ pedig előzékenységgel csak megfelelt amaz igényeknek, amelyeket felőle tápláltunk s ama magas színvonalnak, amelyen annak közönsége áll a társadalmi életben.

Eltávoztak közülünk e derék férfiak.

TÁRCZA.

Az én csillagom.

Tavas van! Ki ne ismerné s ki ne szeretné e bájos évszak szépségeit? Ép úgy, mint a nap mindég forróbb csókjaival kicsalja a megdermedt növényzetnek rügzeit, virágait, úgy a szüziés ifju lomb, a sok szép virág elragadtatja a szemet az ózon dús enyhe szellő belopódzik a szivbe, s ott észrevétlenül addig melenget és ébreszt, míg a közönyös, söt hideg kedély is azt veszi észre, hogy hódoló rabja lett a tavasznak.

Szépek a tavasz nappalai, de szépek az estéi is. Ha a növényzet elpihen, feltűnnek az égboltozat lakói. A szelid fényű hold az örökös mélabús arczával oly szomoruan ballag a föld körül, mintha a megholt kedvesének a sirját örzené. A csillagok vidáman, fényesen ragyognak, mintha koszorú leányok lennének a természet tavaszi nászánál.

Egy ilyen szép csillagos tavaszi estén felébredt lelkemben a vágy, hogy a sok csillag között választok magamnak egyet, kivel esténként elbeszélhetnék. Persze oly módon mint csillaggal lehet. Én halkán elbeszélém neki, hogy a

szivem mit érez s ő csillogásával vagy elhomályosodásával adná tudtomra az ő véleményét.

Ha annak tudtára jöttünk, hogy egy fájdalom örökre a mienk, akkor a szerint intézzük a lelkiéletünket s a sorssal egy néma lemondási szerződést kötünk. Idővel bele is találná magát az ember, ha időnkint nem jelenne meg egy — egy fénysugár, egy—egy új remény ebben a teljes reménytelenségben. Ezek az apró, csak percekig tartó üdülések, boldogító önámítások tartják a sziveket nyitva; megingatják a lelkibátorságot, megszagatják a halotti leplet, melylyel a resignatio a szivet eltakarta. Nem a dermesztő fagy repesztí meg az ablak üvegét, hanem a meleg napsugár fagygyal felváltva, törí ketté a vékony üveglapot,

Ily érzelmekkel néztem a csillagokat; az estecsillag megértett, mert így szólt hozzám!

— Te szenvedő sziv! Én küldök neked vigasztaló csillagokat, hogy felemeljenek, bátorítsanak és erősítsenek a további utaidon a szomorú, túlterhelt életedben.

Erre feltűnt egy ragyogó csillag s igyszólt hozzám:

— Én vagyok a szerencse. Kiteritem előtted az élet aranyszőnyegét. Az életed minden óráját ékesíteni fogom mind azzal, mi téged boldogíthat.

Néztem, néztem a fényes csillagot, de a szivem hideg és zárkózott maradt, s mondtam:

Hagyj engem te esaló kép, hiú szerencse, ki a véletlenség vékony kötelén tánczolva s tova tűnve hívőidet muló fényvel ragyogod be.

Erre a szerencse csillaga eltűnt, de helyette egy másik tűnt fel s az is így szólt hozzám:

— Én vagyok a Phantasia. Én alkotok számodra egy világot. Elhozom a képzelet szárnyán az Alhambra csodás palotáját, aranyozott karsu oszlopaival márvány udvarával és titokzatos Sphynxjeivel. A háttérben el helyezem a kárpátok fenyveseit, előtte lesz a Balaton tündérvize, feletted Nápoly örök kék ege. A hegység gnomjainak megparancsolom, hogy a föld szivébe rejtett kincseikkel ékesítsenek téged s a Balaton sirenjei ringasának földöntúli dalokkal álomba.

Néztem, néztem a csillagot, de a szivem hideg és zárkózott maradt s mondtam:

Hagyjál engem, te tarka tollú madár, kinek nem hona a mi földünk. A józan való lassan és gúnyosan fosztana meg szálanként a tarka fényes tollaidtól s az ígéreteidet, mint a könnyű üvegyöngyöt morzsálná szét egyenként az újjai között.

Erre eltűnt a csillag s jött helyette egy másik, ez így szólt hozzám!

Én vagyok a remény, a sziv bájos játszó-

de kedves emlékek élni fog szívünkben, mert a szeretet viszontérzelmet fakaszt s az önzetlen fáradozás, a nemes czél, amely őket vezette, kiérdemlik mindnyájunk tiszteletét.

Éljenek a szellem harcossai s magasztos működésük körén lelkesitse őket a jól végzett munka tudata s legyen jutalmuk eszméik diadala!

A szőlészeti köréből.

XXII.

Szőlőgazda társaimat figyelmeztetem, hogy egy bogárfaj, mely ugyan régi keletű, de nálunk eddig figyelembe nem vétetett, fellépett és egyaránt úgy a gyümölcsöt, valamint a szőlőfürtöket pusztítja.

E bogár neve Szőlőeszeleny (Rhynchites betuleti). A tehelyröpü rovarokhoz, az ormányosok családjába tartozik.

E bogár aranyzöld vagy kékes zöld, szép zománcozott, kártékonyasága akként nyilvánul, hogy lerágja a fiatal hajtások leveleinek és fürtjeinek nyeleit, megrágása után pedig a leveleket kúp alakban összesodorja és a nőstény abba rakja petéjeit. 10—14 nap múlva e petékből 6 lábú álcák jönnek elő, melyek ismét a gyümölcsösök és szőlőkben élőködnek, későbbben földbe húzódnak, ott kitelelnek és a jövő évi nemzedéket képezik.

A védekezés könnyű; reggel és napnyugot előtt megvizsgáljuk a szőlősorokat és ahol egy nyers sodort kúpot találunk, ott széjjel kell nézni, bizonyosra vehető, hogy e tökén vagy szomszédságában találunk félig összehúzott levelet, abban legtöbb esetben két ily bogár teljes működésében található. A szedő a levél aljára teszi az egyik kezét, megmarkolja a lógó levelet és leszakítja, a benne levő bogarat pedig elpusztítja és az összesodrott leveleket szintén leszakítva megégeti.

Ezen védekezés által az ideai gyümölcsből és szőlőből sokat lehet megmenteni, de a jövő évi generációra nézve nagy rombolást hajtunk végre.

Kubicsék János.

társ, az élet hajnal és est csillaga. Én a börtönök falára Elysiumokat rajzolok, a megtört szemnek paradicsomi virágokat tüntetek fel, arany napokat építek a bánatosak éjszakájában, a betegek ágyát behintem Lotus virággal, a boldogtalan szerelmet megérintem egy boldog, virágdús jövőnek szellemesökjével.

Néztem, néztem a csillagot, de a szívem hideg és zárkózott maradt, s mondtam:

— Oh hagyjál engem s ne kísérs! Jólehet hogy fénysugár vagy a setét szívben, Lotusvirág a boldogság sírján, harmatszép a boldogtalan szerelem virágán; de a te világod, hatalmas remény összeomlik, a varázsvessző eltörik olyan szíven, mely az életének forrását, lelkének titkos életét, egész lényének legmélyebb mozzanatait végtelen szeretettel füzte egy másik szívhez, és ez a szív megcsalta, az ígérete megcsalta, a szemek meleg sugára megcsalta, minden, minden megcsalta! — Ugyebár balga remény érzed magad is, hogy itt a varázssod megvan törve, a himporod letörölve, mert olyan szívek, mely egy másik szív által a legszentebbtől, a bizalomtól lett megfosztva, ott oh remény te már nem adhatsz semmit!

Erre eltűnt a csillag s helyette feltűnt egy gyönyörű szép, szende fényű csillag s szeliden így szólt hozzám:

— Vigasztalódjál, én vagyok a hit! A keb-

Színészet.

Abony, 1899. május 22.

Ma, pünkösd hétfőjén köszöntött be Micsey György színtársulata a „Bolond” című operettel (írta Rákosi Jenő, zenéjét szerette Szabados Béla). Elismerésre méltó dolog, hogy a sok francia, német és angol operettek mellőzve egy magyar termékkel nyitattott meg az idény.

Az operettel magával és a zenével foglalkozunk felesleges; a napi lapokban annak idején a kritika megjelent és a Magyar Színháznak sok ideig telt házat szerzett, e szerint jó; de foglalkozunk kell annak előadásával és legelőször ki kell emelnünk, hogy a választás jó darabra esett.

Sok csalódás után, a melyek az abonyi színház látogató közönséget érték, kivétel a magyar nemzeti színház tagjait illetheti csak meg és azon 1—2 tagot, kik eddig itt egy-egy társaságnál felléptek, az eddig fellépő társulatok a középszerűséget felülhaladni nem tudtak. Micsey társasága, ha minden választott darabja oly jó és oly jól lesz kiválasztva, előadva, mint a „Bolond”, csakis elismerést fog tőlünk nyerni és örvendetesen nemcsak felülhaladja az itt működő társaságokat, de feledtetni a mulat és vissza szerzi a régi bizalmat.

Áttérve magára az előadásra, annak úgy rendezése, mint az abban közreműködő személyek játéka, éneke, kitűnő volt.

Az egész darabot Bimbó és Bimbilla és Deli lovag vezeti.

Bimbilla szerepét Bácskay Julesa adta és énekelte, ének számait, de különösen a második felvonásban az ima dalt és az annak befejezésekor énekelte a közönség lelkesült jutalmazta meg; játéka gyönyörködtető, de ilyen volt már akkor is, a midőn a Népszínház színpadján gyönyörködtünk benne.

Deli lovag személyesítője Kemény Lajos, hangja nem Abonyban, de bár hol is megállaná helyét; egy kicsivel több érzést mutathatott volna a szerelmi összejöveteleken; az átmenet a két jencz főurból a szerelmes leventéhez nem volkellőképen észrevehető, ezt leszámítva, játéka igen jó.

Bimbó személyesítője meglepett, meglepett pedig leginkább azért, mert egy komikus soha, mondjuk igen ritkán találja bele magát a drámai szerepbe. — Bimbó személyesítője oly alakítást és oly játékot nyújtott, mely méltán kiérdemelné a legkritikusabb finom érzésű közönség tetszését is.

Első és utolsó felvonásában a darabnak tűnik ki művésze leginkább, mert párhuzamot lehet vonni a két ténykedés közt. A vallást nem ismerő bohém, a könnyű véru komédiás, ki él abból, a mi je van, nem gondolva a jövőre; egyszer csak észre veszi, hogy bár ifju szívében, de

lemez vigasztalás, a karjaiban nyugalom, a esókomban béke. Hadd vonaglan a szívedet, hadd az ajkaidon elhangzani szíved passióénekének bús dallamait, hadd hullani a szemeid metsző kristály cseppjeit s aztán, ha a rosszakarát, a szerencsétlenség, a csalódás, a tapasztalat, eme serény szolgálai a leleknek levetkőztettek minden földi örömtől s várakozástól, akkor aztán dobd magad a keblemre, az anyai karjaimba és én mint egy újszülött gyengéden begöngyöllek vigasztalásba és szeretetbe. Én vagyok a szeretet, a legegyszerűbb és azért a legmagasabb szeretet. Minden szeretet a földön csak egy paránya az én szeretetemnek. Én vagyok a szeretet kezdete, folytatása végnélkül. Oh jójj karjaimba!

Megbűvölve néztem a csillagot, elcsigázott borus szívemben melegség és fény támadt és én feléje tárt karokkal kiáltottam: Üdvözöllek csillag! Oh légy ezen túl vezérem és világító csillagom.

A csillag úgy látszik meghallgatta a kérésemet mert azóta, legyen az életem egén akár ragyogó nap, vagy cikázó villám, akár hideg hófelhők borítsák el a látóhatárt vagy sűrű köd vegyen körül, én mindig látom az én szendefényű hű csillagomat.

L'ambre.

agg testében; van valami, a minek szív a neve, ez kezd dobogni, megtudja, hogy Bimbillát szereti, de csak akkor, a midőn észre veszi, hogy Bimbilla más és Bimbilla is mást szeret. A szív fájdalma, a tehetetlen düh, féltékenység dulja szívét, kétségbe esik, megőrül tehetetlen kínjában és a mikor össze akarja zuzni örülségében azt, a mit szerencsétlensége okozójának tart, a templomot, eszébe jut neki a Bimbilla imádsága; ez vezeti be a templomba, ahol a csodatevő Szűz a megtért bűnösnek megbocsát és haldokló fejét ölébe véve, ott kiengesztelődve boldogan hal meg.

Gratulálunk Bimbó ur igen szép volt, de legjobban az tetszett, hogy Bimbó úr nemcsak játszott, de érzett is, átérzte mindazt, a mit játszott és eljátszotta a mit érzett.

Az utolsó felvonásban úgy vettem észre, hogy némelyek nevetése zavarta kicsit. Ne törődjék vele, mert hát tudni kell Bimbó urnak, hogy némely ember a fagyaltot puliszkanak eszi, de e mellett azt gondolja, hogy bőrös pecsenyét eszik. Kedves Bimbó ur, Lukács Gyula patikája a Casino előtt van, lehet sok jó rekedség elleni czukrot kapni. Vigyázzon az egészségre, mert reményem, csak nem akar Abonyban beteg lenni? Bimbó személyesítője a színlapon Rajz Ödön, de Bimbó tényleges személyesítője a Bolondban játszott Ferenczi Károly, áltaiunk régen ismert és kedvelt komikus volt. Amint már emlitem, az összájáték, a karok jók — kitűnők voltak, a kisebb szereplők is mindent elkövettek és el is érték, hogy a darab oly jó benyomást hagyjon, mint a minőt úgy az egyesek, mint az összeség tettek. Öltözékeik izlésesek és kifogástalanok.

Abony, 1899. május 23.

Herczeg Ferencz által írt „Gyurkovics leányok.” Ugyanazzal kezddhetem, mint tegnap. Jól előadott darab, melyben mint Miczi Tordai Etel, mint Katalin Kürti Sárika, mint Elza Koppán Margit léptek fel s valamint ők, úgy a többi szereplők is jól felfogott játékkal és a férfi szereplők valamennyje jól mulattatták a közönséget és attól kiérdemelt tapsokat is nyertek. A darab 4 felvonásos volt s így 11 óra már elmúlt, midőn véget ért, tekintettel a 8 órai kezdésre (nem lehetne fél 8-kor kezdeni?) ez egy kissé későn van. Ha már előbb nem lehet fizikai vagy elég rossz abonyi szokásból kezdeni a darabot, a felvonásközök megvolnának rövidítendők.

A színház félig telt. — Hol késele Abony intelligens közönsége, miért nem jársz színházba? Hisz tudhatod, hogy a színház-direktor éltetője a telt ház, a színészek és színesznőké az elismerés tapsa, melyet méltán meg is érdemelnek. Mi kevesen hőlgyosra nem tapsolhatjuk kezünket, mert hát

Abony, 1899. május 24.

„Coulisset úr.” A vigszínház ujdonságai közül, még mindig telt házak előtt adatott. E darab megteremtője Hegedűs volt, az ő felülmulhatatlan játéka tegnap szemünk előtt lebegett és megtéve az összehasonlítást, Gömöri Jenő alakítása és játékaival meglehetett bárki is elégedve; a közönség őt nyílt színen több ízben tapsokkal meg is jutalmazta jó előadásáért. — Rajz Ödön diskret játéka az első felvonásban, mint Gaston de Brionne gróf nem érvényesült kellőleg; szerelmesnek egy kicsit hideg, de ezt feledtette a második és harmadik felvonásbeli játéka. Kürti Sári mint Rosina, mind jobban és jobban megnyeri a közönség tetszését modern játékaival. F. Barcs Aranka vigjátékban még jobb, mint operetben. Kemény Lajos, mint Lucien de Veulettes — a régi jó és mint vigjátéki szerelmes, melegebb és operetben jobban is érvényesül az ő sokoldalú tehetsége. Szentes János, mint Saint Castel tábornok kitűnő alakítás volt és játékaival gyakran megnevetette a közönséget, úgy Tordai Etel is, ki aranyos Anette szobacziqus volt.

A többi szereplő is megállta helyét, az összájáték kifogástalan ma is.

Tekintettel arra, hogy az előadás 8 óraker kezdődik, mi úgy is elég későn van, pontosabb kezdést és rövidebb felvonásközöket méltán kívánhatunk, mert minden nap éjjeli 11 óraker, sőt ennél is később hazamenni nem kellemes dolog egyáltalán, azokra pedig, kik színház után vacsoráznak, épen kellemetlen.

Abony, 1899. május 25.

„Az áruló” színmű.
Micsey György színház-igazgató, igen fura ember, fura pedig azért, mert fordított viszonyban van a közönséggel. Abonyban eddig a közönség

várt sok jó előadást és látott keveset, most a színház-igazgató adatja elő a sok jó darabot és Miesey vár több közönséget, de az távoli maradá-sával tüntet.

Ma este azok, kik a színházból eltávoztak, két érzéssel távoztak el — az egyik, hogy olyan jó előadásnál telt háznak kellene lenni; a másik, hogy ilyen jó előadást nem itt, de bárhol is ritkán lehet látni. Rajz Ödön, mint Thorn százados, művészetét ma láttuk igazán brillirozni; Kemény Lajos, mint Arzelszford órnagy újabb kitűnő alakítását mutatta be; Kardos Ede is megállta helyét. Tordai Etel játéka ma az eddig látottak közül legjobban érvényesült. Kürthi Sarolta, mint Edith, ujra csak azt bizonyította be, hogy nagy művész.

A darab három felvonásában nem volt egy perc sem, a melyben mind azok, akik igazán élveztek játékát, abban ne gyönyörködtek volna. Igen nagy és szép drámai temperamentummal bír és ha így halad, szép jövőt is jósolhatunk neki.

Többi szereplők ugy egyenkint, mint összesen a darab kitűnő előadásában segédkeztek, mi Rajz Ödön művezető jó választását és fáradozását bizonyítja. Az öltözékek izlések és korszerűek. Ma végre azt is elértük, hogy fél 11 órakor a darab véget ért, mi nem a jó előadás hátrányára szolgál, hanem a rövid szünetek következménye volt.

Abony, 1399. május 26.

Ma színre került Tóth Edének „Kintornás család” című 3 felvonásos népszínű művel-helyárakkal. A szereplők közül különösen kiemelendő Kürthi Sárka — Mari szerepében. Ő megszűnt színésznő lenni, ő csak Mari volt és épen ez által ragadta magával a nézőt, aki többé nem a színpadot látta, hanem az életet, a rideg valót; a mindenkitől elhagyott — szegény bukott leányt, ki bűnös szerelmének az áldozata. Ezt a képet örökölte meg Kürthi Sárka olyan élethűséggel, oly igazi bensőséggel, hogy a nézők lelkületében sokáig ott marad nyoma a hatásnak. Ezt a hatást ugy hívják, hogy a művészet győzelme.

Kemény Lajos jól fogta fel és jól játszotta Bimbó Laczít s igen szépen énekelt. Rajz Ödön páratlan otthonossággal, kifogástalanul játszott. A többiek is mint igen jók voltak.

Az elmúlt héten megismertük Miesey György igazgatónak az egész társulatát s dicséret nélkül mondhatjuk, hogy egytől egyig mind a színművészetnek magasabb fokán állanak.

Sajnos, hogy a közönség az eddigi előadásokon oly kevés számmal volt képviselve, pedig nem tudhatjuk, hogy ehhez hasonló társulat fog-e valaha Abonyban játszani. Épen ezért újólag felhívjuk a közönség figyelmét és pártolását Miesey György társulatára, mely azt igazán megérdemli. Nem szeretjük a nagy hangot s nem akarnánk ugy tűnni fel, mintha a társulat érdekében a nagy dobot vernénk.

De ami igaz, az mindig igaz.

MI UJSÁG?

— **Ürnap.** Jövő csütörtökön lesz Ünnap, az Oltári szentség rendelkezésének az emlékünnep a kath. anyaszentegyházban. Ilyenkor községeként sátorok állíttatnak fel lombokból és virágból s a templomból az Oltáriszentséggel a körmenet azokba megy és az ünnepre vonatkozó imák és ének ott végeztetnek. — Egyike ez ünnep az egyház legszebb napjainak, a midőn ugyanis teljes fényvel szokott fellépni, hogy az Oltári szentségben való hitét ez által is kifejezésre juttassa. Az ünnep egész nyolczada alatt a rendes istentiszteletet is az Oltáriszentség kitétele mellett tartatnak. — A helybeli kath. egyházban Ünnapkor az ünnepi istentiszteletre az I. harangozás 8 órakor történik, a midőn is végeztetik az első sz. mise. Beharangozás $\frac{3}{4}$ 10 órakor lesz, a midőn a nagy mise a körmenettel veszi kezdetét.

— **Esküvő.** Salacz Gyula eleki szolga-bíró f. hó 29-ikén d. u. 5 órakor vezet ioltárhoz a helybeli kath. templomban Lavatka Béla helybeli nagybirtokos művelt leányát, Margit kisasszonyt. Tartós boldogságot kívánunk frigyükhöz!

— **Eljegyzés.** Glevitzky Emilia — zsarolyáni Márton Sándor jegyesek.

— **Hivatalos eskü.** Miután a helybeli képesített és mult évben megválasztott Rithnovszky Antal rk. kántort az egyházmegyei főhatóság 1964. sz. a. megerősítette, f. hó 28-án a 10 órai istentisztelet alkalmával fogja letenni a hitvallást és hivatalos esküt.

— **Községi iskolaszéki gyűlés** volt f. hó 26-ikán d. u. 4 órakor a község-ház tanács-

termében. Egyedüli tárgy volt: intézkedés a nyári szünidőre miniszterileg hirdetett gazdasági tanfolyamra elküldendő tanítók ügyében. Miután négyen jelentkeztek a tanfolyamra az elnöknel, határozatba ment, hogy ha nem kapna is, ami valószínű, egy-nél több a tanfolyamra államsegélyt (50 frt), a többi három tanítót is, amennyiben erre vállalkozik, hajlandó az iskolaszék a tantfolyamnak saját költségén történendő hallgatására 30—30 forint községi segélyben részesíteni. — Ezután Horváth József, ez idő szerint egyedül alkalmazott gazdasági tanító tett jelentést a gazdasági ismétlőnél elért eredményről. Jelentésének lényege az, hogy komoly eredményt ily rendszer mellett nem várhatunk, miután különböző készültségű tanulók különböző osztályozást igényelnének s a mellett az iskolalátogatás is szigorubbán ellenőrizendő lenne. Az iskolaszék tudomásul véve a jelentést, gyűlését bezárta.

— **A Garay János Társaság** f. hó 21-ikén tényleg megtartotta lapunkban már a multkor jelzett nyilvános szakülését. A d. e. 10 órai vonathoz sokan kimentek, miután ugy volt jelezve, hogy akkor érkeznek mindnyájan a vendégek; azonban azon vonattal csak Szászvárosi V. Jenő jött, a társaság érdekes elnöke, aki Máthé József jegyző és az „Aestetikai Társaság” elnökének vendég-szerető házánál kissé megpihenve, $\frac{3}{4}$ 12 óra körül megtartotta a „Kath. Olvasó-Egylet”-ben gazdasági előadását. Az egylet helyisége ez alkalomra zászlókkal volt feldíszítve s emelvény készíttetett az előadó számára. Miután lapunk szerkesztője bemutatatta őt a közönségnek, megkezdte előadását, a mely egészen gyakorlati alapon volt tartva s épen azért mindvégig lebilincselte a nagy számban megjelent gazdaközönség érdeklődő figyelmét. Az előadás után ismét lapunk szerkesztője lépett elő és megköszönte a közönség nevében a tudós férfi fáradozását. — Délután a 3 órai vonattal érkeztek Ponorithe wrewk Árpád főrealiskolai tanár és Dévay József f. hó hivatalnok, több tudományos társaság rendes tagja. Az állomásról egyenesen a „Casino” helyiségébe hajtottak, ahol aztán a kilüszött időben a már jelzett tárgysorozatot szerint az élvezetes felolvasások megtartottak a közönség elég élénk részvétele mellett. — A társaság elnöke nyitotta meg a szakülést, rövid szavakban megmagyarázva a társaság ama határozatát, mely szerint időnkint a vidéken tartanak nyilvános üléseket. Körvonalozta az egylet célját, mely a közművelődés terjesztése s néhány példányt annak alapszabályaiból ki is osztott a hallgatóság között. Ezután Dévay József, egy tisztos ősz szakulú férfi vette át a szót, felolvassa Aeneas Sylviusról szóló tanulmányát, illetőleg annak II. részét. Érdekesen rajzolta az ellentétet, a mely az ifju Aeneas Sylvius és az öreg II. Pius pápa gondolkodásában és műveiben megnyilatkozott. Maga a tárgy feldolgozása fényes tanúbiznyenságot tett arról, hogy Dévay József egy fáradhatatlan kutató és széles látókörü gondolkodó fő, aki a tudománynak már eddig is hivatott munkása volt s akitől még sokat várhatunk ifjunak is becsületére való buzgalma folytán. — A második felolvasást Ponorithe wrewk Árpád, a jeles tanár tartotta, az 1871-ben Párisban dult „Commune” vezéregyéniségeit jellemezve s azok tetteit igen érdekesen vázolta. Növelte az érdeklődést azon körülmény is, hogy egy. Seffer basa hagyatékából szerzett arcképgyűjteményt is mutatott be a tudós értekező a közönségnek a „Commune” vezéréiről, a mely igen érdekes, mivel ma nap már alig lehetne annak mására találni. — Végül lapunk szerkesztője, mint a társaság rendes tagja olvasott fel két költeményt. A szakülést az elnök újabb felszólalása fejezte be, a melyben kifejezte Abony közönsége iránt a társaság köszönetét, biztosítva azt, hogy Abonyból kedves emlékekkel távoznak el. — Ugy a felolvasásokat, mint az elnök búcsú szavait a hallgató közönség lelkesen megélejtezte s a „Casino” nevében dr. Györgyi József mondott köszönetet a társaságnak nemes fáradozásáért. Ezután ismét Máthé József lakására mentek a vendégek, a honnan csakhamar a rendelkezésükre álló fogatokra ültek és a vasútállomáshoz hajtottak el s a $\frac{3}{4}$ 6 órai vonattal elhagyták városunkat. — Örömmel jelezhetjük, miszerint vendégeinkre Abony és közönsége igen jó benyomást tett s kilátásba helyezték, hogy talán még ez év folyamán ismét eljönnek. Megjegyzem még, hogy a társaságnak jelenleg, fenállása második évének végén, 32 tagja van, köztük a napjainkban legjobban felkarolt költő, Szaboleska Mihály is, aki szintén hivatalos

volt a szakülésre, de akit hivatalos teendője gátolt a megjelenésben.

— **Uj munkatársak.** Lapunk szellemi erő tekintetében mind jobban gyarapodik. A pünkösdi felolvasás alkalmából ismét Ponorithe wrewk Árpád és Dévay József tudós írót sikerült az „Abony” számára munkatársakul megnyernem. Azt hiszem, hogy ezt t. olvasóink örömmel veszik tudomásul s e körülmény is hozzá fog járulni ahoz, hogy az „Abony” a közönség körében minél szélesebb pártolásra találjon, miután a legmagassabb igényeknek is képes lesz megfelelni.

— **Majális.** Pünkösdi hétfőn délután kedvező idő mellett lett megtartva a „Kath. Olvasó-Egylet” Teke-Társaságának nyári multsága. A kivonulás 4 órakor történt meg; a hely szépsége s a levegő élelydús hatása csakhamar élénkségre hangolta a különben nem nagy közönséget. Egyébként pedig Jóska cigány volt kint bandájával és huzta egyre-másra a vig talp-alá való nótákat, tánczra lelkesítve vele a fiatalságot. Este mintegy 42 személy vett részt a társas vacsorán, a mely izletes marhapörköltből állott. Tósztokban sem volt hiány s a társaság a késő éjjeli órákig együtt volt és élvezte a remek tavaszi éj szépségét, a melyet csak emeltek a tarkaszínűvegyülettű lampionok csillogása és a zené andalító hangjai. — Kár, hogy a meghívott közönség nagyobb arányokban nem vett részt e mulatságon. Ugy látszik, hogy nálunk el vannak szokva az ily kirándulásoktól az emberek s ha máskor az egész év elmult ily nyári multság nélkül, annak nem a rendező-hiány volt az oka, de a közönségnek érzéketlensége a szabad természet szépségei és a polgáriás érintkezések iránt. A Teke-Társaság rendezősége megtette köteleességét s ha anyagi sikert még sem bír felmutatni, annak bizonyára nem ő az oka. — Felülfizettek: Huszár Antal apát-plebános 1 frt 50 kr., Flegner János 1 frt, Bartucz Mihály, Király János, Viz Zoltán, Dobozy Kálmán, Temesközy Gerzson, Vajda Adolf, Szombathy János, Rüdnyaszky László ifj. Teszáry László, Reinle János, Havas Gyula, Gothliebb Ferencz, Szabó István, Szaló Mária 50—50 kr., Szerdahelyi János, Bán János 30—30 kr., Deutsch Gyula, Stanrach Károly 20—20 kr. — Összesen 10 frt 50 kr.

— **A helybeli ipartestület** haszonbérletére az árverés pünkösdi hétfőjén megtartatván a bérletre árvereztek: Mladoniczky György 295 frt, Kelemen László 310 frt és Varga Lajos szűcs 311 frtig. Az ipartestületi eljárás kikötötte magának a jogot, hogy annak adandja, akit a bérletre legjobbnak lát, de ez ideig még nem határozott.

— **A „Kath. Olvasó-Egylet”-ben tartott pünkösdi gazdasági előadás** közlése lapunkban csak később lesz kezdhető, miután jelenleg az esküdtbíró-ságról megkezdett ezikkünk s a színi bírálatok lapunk szűk terjedelmét teljesen lefoglalják.

— **Tűz.** F. hó 23-ikán éjjel táján ifju Szandi Jánosnak az V. kerületben levő háza kigyúladt és miután a segély igen késedelmesen érkezett, teljesen le is égett rövid idő alatt. Szerencsére esendes idő volt és így a veszedelem nem terjedt tovább; jó lenne a tűzoltó-intézményt mielőbb létesíteni, mert különben nagy veszedelmek következhetnek be, ha a véletlenre és szervezetlen segélyre kell csak támaszkodnunk a baleset idején!

— **Internátus nemzetiségi tanuló részére.** Köztudomású dolog, hogy különösen a közoktatásügyi miniszter különféle alappal rendelkezik, amelyből magyarországi tanulók jutalmaztatnak, illetőleg segélyeztetnek. Az ilyen stipendiumok, mint a tapasztalás igazolja, nagyon sok esetben arra szolgáltak, hogy az azt élvező „szépreményű” nemzetiségi iskolába járó ifjak a magyar kormánytól kapott pénzen teljes kiképeztetést nyertek s ily uton nyert készültségükkel hálából, ha ugy jött a sora, ellenük agitáltak. Résziint, hogy ilyen esetek elő ne fordulhassanak, de különösen, hogy a magyar pénzen tanult nemzetiségi ifjakból csakugyan magyar érzelmű egyének képeztessenek, Eötvös Károly Lajos, jász-nagykun-szolnokmegyei kir. tanfelügyelő azt az eszmét vetette föl: nem volna-e helyes, ha az ilyen ösztöndíjak akként adatnának ki az illető tanulóknak, hogy ezek — ösztöndíj fejében — tösgyökerez magyar városokban lévő tanintézetekben helyeztetnének el? A kir. tanfelügyelő életrel-ülő eszméjét már a legközelebb akként óhajtaná a megvalósuláshoz juttatni, hogy megyéjében Törökszentmiklóson szervezett polg. fuiskola mel-

lett egyelőre legalább 6—10 nemzetiségi ifjú részére állítotték fel ilyen hazafias czélú internátus.

— **Kécskei hírek.** Új-Kécsken a templom-téren artézi kutat fúrat a község mintegy 5000 forint költséggel. — Ó-Kécsken gőzfürdő épül, mely még talán a nyár folyamán megnyílik a községnek. — Új-Kécsken Aranyossy Gyula színtársulata (24 tag) tart előadást, a bérlet 10 előadásra van hirtelve. Ma, vagyis szent Háromság vasárnapján Új-Kécsken búcsú, azaz templom napja van.

— **Csendélet Szelén.** Folyó hó 18-ikán Pintér Józsefnek T.-Szelén Nagy Imréné a konyhában minden ok nélkül megtámadta s pusztán kézzel annyira megverte, hogy több ideig tartó sérüléseket okozott. — Ugyancsak Szelén Tóth Mátyásné f. hó 18-ikán Tóth János ügyvéd udvarában tyúkot lopott. Miután a tettesnél még három darab tyúkot találtak, úgy látszik, hogy a nevezett utca-hölgy szakszerűleg űzi a tyúktárat. Tettét különben a nagykütaai járásbírósnál volt alkalma kimagyarázni.

— **Jutalom faiskola-kezelőknek.**

A magyar föld hitelintézet a hazai gyümölcstenyésztést a községi faiskolák útján előmozdítani óhajtván, az 1902-ik évig minden évben 1 darab 300 forintos, 2 darab 200 forintos, 18 darab 100 forintos jutalmat tűz ki oly tanítók jutalmazására, kik faiskolát kezelnek és a fatenyésztés terén szembetűnő sikert képesek felmutatni. E díjakra pályázhat minden magyarországi faiskolát kezelő néptanító, valamint oly községi kertész, aki a faiskola kezelésén kívül a népiskolákban a gyümölcstenyésztést hivattaszerűen tanítja és tanításának eredményeként közsegében és vidéken a nemes gyümölcs termelése terén látható sikert képes felmutatni. Különös figyelembe fognak részesülni azon tanítók, kik a filloxa által elpusztított vidékeken kezelnek mintaserűen faiskolát. A folyó évi díjakra a pályázati kérések folyó évi júliushó 1-ig adandók be az illető kir. tanfelügye-
léséghez, mely azokat, véleménye kíséretében, közvetlen a földművelésügyi minisztériumhoz terjeszti fel. A pályázó faiskolakezelő tanítóknak 50 kros bélyeggel ellátott pályázati kérvényeikhez faiskolájuk vázlatos rajzát, részletes leírását, az abban található csemeték és ojtványok kor-,nem-és fajszerinti kimutatását mellékelni tartoznak. Kik már egyszer jutalmat nyertek, újabb jutalomra csak az adományozást követő harmadik évben pályázhatnak ismét.

— **Gazdasági tanulmány utak.**

Megyei gazd. egyesületünk a jelen év folyamán is fog a miniszter segélyével tanulmány kirándulásokat szervezni az állami ménes birtokok megtekintése czéljából. A vármegye felső részéből ötven kisczardát Bábolnára, az alsó részből ugyanannyit Mezőhegyesre visz le az egyesület teljesen díjtalanul. A mezőhegyesi kirándulás valószínűleg szept. hó elején lesz rendezve úgy, hogy a résztvevők egyúttal a szegedi mezőgazdasági kiállítást is megtekinthessék.

— **Ló- és szarvasmarha tenyésztési jutalomdíjosztások.**

Megyei gazdasági egyesületünk tudvalevőleg évenkénti jutalomdíj osztásokkal is igyekszik a gazdasági fejlődést előmozdítani. I. A lótenyésztési jutalomdíjosztások jun. 11-ikén Gödöllőn, jun. 18-ikán Dunapatajon, jun. 25-ikén Nagy-Kátán fognak történni. — II. A szarvasmarhatenyésztési jutalomdíj osztások a következő sorrendben történnek: A magyar fajtára jun. 18-ikán Dunapatajon, jun. 29-én Szabadszálláson. Szimentháli jellegű piros-tarkára nézve jun. 11-ikén Gödöllőn, jun. 25-ikén Nagy-Kátán, jun. 4-ikén Vörösváron.

— **Szülőkarók szállítása a vasuton**

kedvezményes árban történik, ha a gazdasági egyesület igazolványát csatoljuk a fuvarlevélhez. Az igazolványt a pestmegyei gazdasági egyesület titkári hivatala állítja ki; a levélhez 5 kros postabélyeg csatolandó.

— **Munka nélkül lévő munkások**

és a munkást keresők érdekében a földművelésügyi minisztérium munkásügyi osztály (II. em. 70. szám) azokról a gazdasági munkásokról, akik bármely vidéken hajlandók munkát vállalni, jegyzéket vezet. Azoknak, akik munkásokat keresnek, szóbeli, magánlevélbeli vagy távirati megkeresésre díjtalanul és azonnal felvilágosítást ad s a munkások felfogadására nézve segédkezet nyújt.

— **Nincs többé szindarab bukás!**

Egy bécsi születésű párisi mérnök (Zimmermann névű) feltalálta a tepsoló gépet, mely két vivőkezyűhöz hasonló felhajtó bórzaeszkökből áll, mely egymáshoz csapódik villamos szerkezettel. E szerkezet négy gomb által kezeltek, mely a rendező

hatásköréhez tartozik. Az első gomb megnyomására a karzat tapsol, a másodikra az erkély, harmadikra a földszint, negyedikre az egész ház, illetőleg az ezen helyeken elhelyezett gépek. Egy párisi színház már hónapok óta használja azt, egy berlini pedig most fogja bevezetni s így lassankint általánosan elterjedve, megakadályozza a szindarab bukását (?)

— **Érdekes házasság.**

Putnoky Lajos fiatal asztalossegéd e napokban vezette oltárhoz egy jómódú muraközi gazdaember Gombos István pirosposztag szép leányát: Erzsit. Putnoky néhány hó előtt jött fel a fővárosba s a „Budapest” apróhirdetési útján egy asztalosműhelyben keresett és talált alkalmazást; s mint szorgalmas munkás néhány hó alatt már egy kisebb összeget takarított meg magának. Unalmasnak találhatta egyedül az életét, mert egy napon csak ismét beállított a „Budapest” kiadóhivatalába, hogy nőstül akar. A hirdetés meghozta a kívánt eredményt s néhány nap múlva már boldogan távozott a kiadóhivatalból egy csomó levéllel. A jelentkezőkből választott menyasszonyt, mert tegnapelőtt újból megjelent a „Budapest” kiadóhivatalán, hanem most már jekete ruhában s kaeszkarिंगós beszédben hívta meg a tisztviselőket esküvőjére. S ehhez hasonló eset nem egy történt. De nem is esoda. H's: a „Budapest” általános feltűnést kelt apróhirdetésével, melyet naponta 250—300 ember vesz igénybe. Csak meg kell tekintenünk ezen lap apróhirdetési-rovatát s látunk ott: annyi mindenféle hirdetést, hogy elszámolni is bajos. Vannak ott: komoly házassági ajánlatok, levelezések, olesó bevásárlási fi ráások, mindenféle irodai, szolgálai, varró intézeti, házmesteri, vízellátmesteri stb. állások. Az állást keresők sürűn keresik fel a „Budapest” apróhirdetéseit. Akinek bármely szakmából iparossegéde, munkásra, varrónőre, házmesterre, kertészre stb., szóval bármilyen alkalmazottra van szüksége: a „Budapest” apróhirdetési útján csakhamar kaphat ilyet. Aztán a vétel és az eladó rovat. Koresmák, kávéházak, házak, telkek, butorok s más ezerféle ingóságok adása és vétele mind feltalálható a „Budapest” apróhirdetési közt. A „Budapest” köztudomásúlag Magyarország legrégibb legelterjedtebb és legolvasottabb képes politikai napilapja s főképp ennek tulajdonítható a „Budapest” apró hirdetési rovatának rohamos fejlődése; Naponta százezrek olvassák ezen rovatot s így hirdetési biztos eredményt nyújtanak. Egy csekély kis összegért ezen rovat által a legbiztosabban érhetünk célt, csak meg kell próbálni. Apróhirdetések egyszeri költsége 10 szóig 15 kr., minden további szó 1 és fél kr., vasár- és ünnepnap 2 kr. Cimes hirdetéseknek külön 30 kr. bélyegilleték fizetendő. A „Budapest” kiadóhivatala Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. szám alatt van, hová az apróhirdetések ára bélyegeken is beküldhető.

— **Nyári betegségek.**

Ilyenkor amikor az idő már a városokban tűrhetetlen meleg kezd lenni, aktuálissá lesz az a kérdés, hogy hol töltsük a nyarat. Épen most kaptuk kezünkhöz a Képes Családi Lapok illusztrált szépirodalmi heti lap (előfizetési ára negyedévre 1 forint 50 kros.) tulajdonosának az értesítését, melyből meglepően olvasuk, hogy a legelőkelőbb magyar fürdőhelyen Bártfán, Othon nevű minden kényelemmel berendezett 60 szobás szállodájában mily mesésen olesó árak vannak. Mind azoknak, kik a nyári jdenyrt fürdőn szándékoznak tölteni, ajánljuk ezt a szállodát, melyben a szolid kiszolgálás mellett kényelmes és ami fő, olesó otthont találhatnak, bővebb értesítést nyújt a Képes Családi Lapok kiadóhivatala Budapest, VI. Szondi-utca 11. szám.

Szerkesztői üzenetek.

A helybeli műkedvelő ifjuságnak. A mult számunkban közölt színházi bírálat jóakarattal volt megszerkesztve, azért nem találtam czélszerűnek a kissé epés hangon megírt soraitak a lapokban közölni. Aki a nyilvánosság elé lép és ott működik, az természetesen ki van téve minden oldalról a kritikának s azért nem szabad nagyon érzékenynek lenni, hanem inkább beismerve a kezdet nehézségeit, a megjelent hibák javítására kell törekedni, ha ugyan a bírálat helyes alapokon nyugodott vagyis a szakértelmén és az elfogulatlan igazságosságon. Részemről nincs okom kétségbe vonni „Szemfüles” színházi bírálatának részrehajlatlanságát s ha az érdekeltek élésnek találják is azt magukra nézve, jegegyezzék meg maguknak, hogy az az igazi jó barátunk, aki szemünkben mondja hibáinkat, de hátunk mellett védelmez és nem az, aki megfordítva cselekszik. Tehát béke velünk!

L' ombre. Köszönet a mély érzésről tanuskodó szép tárczáért, a melynek morálja is megnyugtató. Csak arra kérem, méltóztassék más esetben a papírosnak csak egy oldalára írni, miután így a szöveg nyomdai munkája nehézségekre ütközik. — A szellemi szülőt néha kedvesebb, mint a testi.

Nego. A pünkösdi hétfői majális sikerét az ön véleménye szerint egy ellenséges klikk szándékosan akarta megghiúsítani. En nem akatom ezt fö.tételezni, bár nem tartom lehetetlennek; nagyon jellemző volna különben az illetőre nézve az ily eszközökhöz való folyamodás. A színeszek akkori előadásának sem tulajdonunk nagyobb fontosságot, miután ott is kevesen voltak. — Különben a majális korántsem vészódott bukással, mert némi kis tiszta jövedelem is maradt s hogy sokan jól érezték magukat rajta, bizonyítja azon körülmény, hogy még másnap 12 órákor is érkezett onnan hazá részvevő. Tehát nem kell esüggedni!

HIRDEÉSEK.

Van szerencsém a n. é. ház-
tulajdonos és építő-mester uraknak
magam ajánlani, ki bármilyen
cserépfedést
jutányos áron elfogadok. —
A mult héten tek. Lederer Lajos ur
háza fedelét készítettem.
A n. é. közönség szives part-
fogását kérve, vagyok
kiváló tisztelettel
KOMPANEK JÓZSEF
cserepező-mester
CZEGLEDEN.
VII. ker. Hajó-utca 50. sz.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestárú-gyár.
Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót főherceg rendkívül meg van elégedve az asbesttallppal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábái nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknek. Küldök egy pár vadász-czipót, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttallpbéléssel, ugyanannál a czipésznel s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-czipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szalon-czipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetűtű cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden láb fá-
jásom, úgy hogy — azt hiszem — lábajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17.

7—50

tisztelő híve
WEKERLE SÁNDOR.

Óvjuk lábainkat hidegtől, nedvességtől és meghűléstől.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyúkszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idejű viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki czipójét dr. Högyes-féle, az egész vilá-
gon szabadalmazott asbesttallpbéléssel látja el.

Kettősvastagságu 1 forint 20 kros., egyszerű 60 kros., homoktallp 40 kros., GYERMEKEKNEK FELE.

Az asbesttallpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a
m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállítottak.

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok
és köszönetnyilvánítások ingyen.

VISZONTELADÓKNAK MEGFELELŐ ÁRENGEDMÉNY.

Általános asbestárú-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-u. 18.